

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/55/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812206684
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812206684.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Gizely Majerčákovej, v právnej veci žalobcu : EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej : W. I., nar. XX.X.XXXX, bytom v S., V. XXXX, za účasti vedľajšieho účastníka : Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sov. hrdinov 163/66, v konaní o 356,78 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava, č.k. 9C 114/2012-79 zo dňa 26. októbra 2012

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 41,24 € a tieto zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu o zaplatenie 356,78 € s príslušenstvom. Zaviazal žalobcu uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 82,06 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet jeho právneho zástupcu. Rozhodol, že žalovaná nemá právo na náhradu trov konania.

Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že dňa 22.11.2007 uzavrel právny predchodca žalobcu GE Money, a.s. a žalovaná zmluvu o úvere, ktorú je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle Obč. zákonníka a zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, t.j. znení platnom do 31.12.2007. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver v sume 13.499,-Sk, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v mesačných splátkach po 518,-Sk po dobu 30 mesiacov. Splatnosť jednotlivých splátok bola určená k 21. dňu v mesiaci. Cena úveru bola v zmluve stanovená sumou 15.540,-Sk a ročná percentuálna miera nákladov na úver (RPMN) vo výške 11,80 €. Konštatoval, že zo zmluvy nie je možné zistiť, z akých položiek pozostáva navýšenie úveru, z akých úrokov a iných poplatkov pozostáva. Keďže žalovaná úver čerpala, súd považoval zmluvu za platnú, avšak vychádzajúc z ust. § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy konštatoval, že od spotrebiteľa veriteľ nemôže požadovať úroky a poplatky, ktoré nie sú v zmluve uvedené. Z platobnej histórie úveru zistil, že na úhradu úveru bolo zaplatených 10 splátok po 518,-Sk, ako aj to, že k zosplatneniu úveru došlo dňa 28.1.2009. Žaloba na súde bola podaná dňa 13.7.2012, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, ktorá začala plynúť odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru a uplynula 29.1.2012. Dohodu o uznaní dlhu uzavretú medzi účastníkmi konania na vopred predtlačenom formulári považoval súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy, je v

neprospech spotrebiteľa, pretože v dôsledku platného uznania dlhu dochádza k začatiu plynutia novej desaťročnej premlčacej lehoty. Právne súd posudzoval vec podľa ust. § 52, § 53 ods. 1, § 558, § 34, § 100, § 101 a § 110 ods. 1 Obč. zák., ako aj podľa § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prihliadol na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom, ako aj samotnou žalovanou a dospel k záveru, že došlo k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku vo všeobecnej premlčacej lehote, z ktorých dôvodov žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V prejednávanej veci žalovaná bola v konaní úspešná, trovy konania si však neuplatnila, preto rozhodol, že nemá právo na náhradu trov konania. Priznal však náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane úspešnej žalovanej a tieto pozostávali z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, t.j. za prípravu a prevzatie zastúpenia a za vyjadrenie vo veci samej v celkovej výške 82,06 € (odmena 2 x 26,56 €, režijný paušál 2 x 7,63 € a 20% DPH z odmeny a režijného paušálu).

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že dňa 9.4.2010 žalovaná podpísala dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku, ktorá dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Dôsledkom tohto uznania dlhu je začatie plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby, a to priamo zo zákona. Z tohto dôvodu sa žalovaná nemôže brániť námietkou premlčania. Tvrdenia žalovanej počas konania, že obsah dohody jej nebol známy, žalobca považuje za účelovo vykonštruované, nepravdivé a ničím nepodložené s cieľom vyhnúť sa plateniu dlhu. Zároveň namietal aj priznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktoré nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatnenie alebo bránenie práva. Združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samo z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach a činnosť vedľajšieho účastníka rozhodne nemožno považovať za tak odborne náročnú, že by si vyžadovala úplné právnické vzdelanie.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Odkázal na svoje vyjadrenie vo veci samej zo dňa 5.10.2012 a na argumentáciu o neplatnosti dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku v ňom obsiahnutú. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove a v Košiciach o neplatnosti dohody o uznaní záväzku. K námietke priznania trov konania uviedol, že má právo byť zastúpený advokátom tak, ako každý iný účastník a trovy vynaložené na právnu pomoc sú účelnými. Poukázal na to, že žaloba proti žalovanej bola zamietnutá v dôsledku jeho aktivity - vznesenej námietky premlčania, a preto jeho účasť v konaní bola efektívna. Záverom si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 41,24 €, pozostávajúcich z odmeny za jeden úkon právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu vo výške 26,56 €, z režijného paušálu za jeden úkon 7,81 € a z 20% DPH z odmeny a z režijného paušálu.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 28. mája 2013 o 9.20 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 202/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli uverejnené dňa 21.5.2013 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Žalobca namietal odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., t.j. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p..

K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza :

Z formy a obsahu Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 9.4.2010, uzavretej medzi účastníkmi konania je zrejmé, že sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalobca už vopred pripravený a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovanej, ktorá nemala možnosť obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť a ani ho neovplyvnila.

Obsahom vyššie uvedenej dohody je viacero právnych úkonov, konkrétne uznanie záväzku ako jednostranný právny úkon, dohoda o splátkach a dohoda o uzavretí rozhodcovskej doložky ako dvojstranné právne úkony. Takáto dohoda je pre priemerného spotrebiteľa nezrozumiteľná, pretože nemôžu mu byť jasné kategórie rozhodcovskej doložky a uznania záväzku, teda ich právny význam a nedokáže odlíšiť rôzne dôsledky vyplývajúce z týchto právnych vzťahov. Pokiaľ teda podpisuje dohodu označenú ako „Dohoda o uzavretí splátkového kalendára“, nemusí si byť vedomý právnych následkov ďalších úkonov, ktoré sú v tejto dohode obsiahnuté, vrátane uznania záväzku.

Jednoznačne možno uzavrieť, že nebola to žalovaná, ktorá mala záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej lehoty. Uzavretím takejto dohody sa zhoršilo jej postavenie ako spotrebiteľa, pretože v dôsledku uznania dlhu došlo k predĺženiu premlčacej doby na uplatnenie nárokov žalobcu z úverovej zmluvy, z ktorého dôvodu sa možno stotožniť so záverom súdu prvého stupňa, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy v neprospech spotrebiteľa.

Vychádzajúc z obsahu dohody uzavretej medzi účastníkmi konania, ktorá bola označená ako „Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznania záväzku“, pričom k dohode o uzavretí splátkového kalendára nedošlo a obsahom je len uznanie záväzku a rozhodcovská doložka, odvolací súd konštatuje, že žalobca pri uzatváraní vyššie uvedenej dohody konal v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na ust. § 4 ods. 8 Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov, keď pod zámienkou uzavretia dohody o splátkach (ponuky splátok), ku ktorej nakoniec nedošlo, vynútil na žalovanej uznanie záväzku, čím zhoršil jej postavenie v dôsledku predĺženia premlčacej doby. Jeho pohľadávka bola pritom v čase uznania už splatná a nebola ešte premlčaná (pohľadávka sa stala splatnou dňa 28.1.2009 a dohoda bola uzavretá dňa 9.4.2010) a mohol ju preto uplatniť žalobou na súde.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti možno konštatovať, že úmyslom žalobcu bolo pod zámienkou ponuky splátok dosiahnuť predĺženie premlčacej doby. Takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi, a preto nemôže požívať súdnu ochranu podľa § 3 od. 1 Obč. zák.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa je dojednanie o uznaní dlhu neplatné, z ktorého dôvodu bolo preto dôvodné prihladiť na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom na strane žalovanej, ako aj vznesenú žalovanou po oboznámení sa s písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka, ktorého obsahom bola táto námietka premlčania.

Súd prvého stupňa preto vecne správne rozhodol, ak žalobu zamietol, z ktorého dôvodu odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby potvrdil ako vecne správny.

Vecne správne rozhodol súd prvého stupňa aj o trovách konania účastníkov, vrátane trov vedľajšieho účastníka.

Podľa výsledku konania vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania, pretože vystupoval na strane žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná a zároveň ním vynaložené trovy konania boli potrebné na účelné bránenie práva žalovanej, na strane ktorej vystupoval, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania tak, ako sú tieto podrobne špecifikované v odôvodnení jeho rozsudku.

Z obsahu spisu je zrejmé, že vedľajší účastník vstúpil do konania písomným podaním doručeným súdu dňa 19.9.2012 a po doručení návrhu na začatie konania s prílohami doručil súdu podanie vo veci samej dňa 19.10.2012, v ktorom vznesol aj námietku premlčania uplatneného nároku s podrobnou argumentáciou.

Po oboznámení sa žalovanej s týmto vyjadrením žalovaná sa pripojila k tomuto vyjadreniu a rovnako vzniesla námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku. Práve v dôsledku tejto námietky súd žalobu zamietol.

Za tejto situácie bezpochyby právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. pre účelné bránenie práva žalovanej, keď poskytol právne služby, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu v prospech žalovanej. Nemožno preto hodnotiť vynaloženie trov právneho zastúpenia ako trovy nadbytočné, či neúčelné tak, ako to namieta žalobca vo svojom odvolaní.

Nemožno tiež prisvedčiť odvolacej námietke žalobcu, že právnym zastúpením vedľajšieho účastníka došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

K odvolacej námietke žalobcu ohľadne významu právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka odvolací súd uvádza nasledovné:

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že podľa ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom (čl. 47 ods.2 Ústavy). Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva však nepredpokladá, že spotrebiteľia združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou, založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie môže byť podľa názoru odvolacieho súdu vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (podľa názoru odvolacieho súdu ide o znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa) a tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše, v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach (§ 1, 3, 4, 10, 14b, 19, 20, 25 a 26a). Ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takému združeniu (porovnaj najmä § 25 citovaného zákona), aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom, v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. V tejto spojitosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 3 ústavy každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Združeniu podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom (podľa názoru odvolacieho súdu ani v hmotnoprávných vzťahoch) a tento záver musí byť základom pre posúdenie práva združenia na náhradu trov konania vzniknutých trovami advokátskeho zastúpenia. Takýto výklad základného práva na právnu pomoc podľa článku 47 ods. 2 ústavy v spojení s § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. je potrebné uplatniť v posudzovanom spore aj vo vzťahu k § 146 ods. 2 O.s.p., osobitne ku náhrade trov konania vzniknutých právnou pomocou poskytnutou advokátom.

Vychádzajúc z takéhoto výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľa odvolací súd je názoru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci, spočívajúce v zastúpení advokátom, boli zbytočné, respektíve neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

Aj v prípade zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom teda platí, že vedľajšiemu účastníkovi možno priznať iba náhradu účelne vynaložených trov, t.j. trov nevyhnutných pre účelné bránenie práva účastníka, na strane ktorého vystupuje (v prejednávanej veci žalovaného), a to s poukazom na ust. § 142 ods.1 O.s.p..

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo, ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Aj keď nemožno uprieť právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom v zmysle ust. čl. 47 Ústavy SR, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. neposkytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností a pod. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, alebo skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné na posúdenie veci samej.

V prejednávanej veci trovy účtované vedľajším účastníkom v súvislosti s poskytnutím právnych služieb právnym zástupcom sú účelné tak, ako bolo vyššie uvedené, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok aj vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi ako vecne správny v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnej žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na jej strane.

Žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, žalovaná si náhradu trov neuplatnila, preto o trovách žalovanej odvolací súd nerozhodoval.

Trovy vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia, a to z odmeny za jeden úkon právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 5.4.2013 vo výške 26,56 € vychádzajúc z hodnoty predmetu sporu 356,78 € v zmysle ust. § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., z režijného paušálu za tento úkon vo výške 7,63 € podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. a z 20% DPH z odmeny a režijného paušálu v zmysle § 18 ods. 3 cit. vyhl., čo v danom prípade predstavuje 6,87 €, spolu 41,24 €.

V zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. žalobca je povinný zaplatiť tieto trovy na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, vedený vo VÚB Prešov, č. účtu : 42949-572/0200, VS : 331253 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.